Τὰ εἰς ΕΙΩ ἐφετικὰ βαρύτονα· γελασείω· τὰ δὲ περισπώμενα, διὰ τοῦ Ι, μαθητιῶ· πλὴν τοῦ βασιλειῶ, διὰ τῆς ΕΙ.

Τὰ εἰς ΕΙΔΩ βαρύτονα· ἐρείδω· πλὴν τοῦ ἥδω, κήδω, μήδω, διὰ τοῦ Η.

Ὅσα ἔχουν ῥηματικὸν παραλῆγον ΟΙ ἢ ΟΥ· ἀμοιβὴ, ἀμείβω· κουρὰ, κείρω· καὶ τὰ λήγοντα εἰς ἀμετάβολον, ἔχοντα δὲ τὸν μέλλοντα περισπώμενον καὶ παραλήγοντα Ε· ὡς, κτενῶ, κτείνω· φθερῶ, φθείρω.

Ἐπιῤῥήματα.

Τὰ εἰς Ε ἢ ΕΣ γράφονται διὰ τοῦ Ε· ποτὲ, διαμπερές· πλὴν τοῦ πάλαι, βαβαὶ, παπαὶ, ναὶ, ἀτταταὶ, οὐαὶ, διὰ τῆς ΑΙ.

Τὰ εἰς ΗΝ διὰ τοῦ Η· πρώην, συλλήβδην· πλὴν τοῦ πρὶν, πάλιν, κατόπιν, διὰ τοῦ Ι· καὶ νῦν, διὰ τοῦ Υ.

Τὰ εἰς ΙΣ διὰ τοῦ Ι· δίς· πλὴν τοῦ ἑξῆς, ἐξαίφνης, ἐξαπίνης, ἐπίσης, ἔμπης, διὰ τοῦ Η.

Τὰ εἰς ΣΤΙ διὰ τοῦ Ι· νεωςί.

Τὰ εἰς ΕΙ καθαρὸν, ἢ συλλαβιζόμενον μὲ τὸ Θ, Λ, Μ, Ξ, Χ, ἢ Ψ, καὶ δεχόμενα τὸν τόνον εἰς τὴν λήγουσαν, γράφονται διὰ τῆς ΕΙ, αὐτοβοεὶ, ἀμοχθεὶ, ἀσυλεὶ, πανδημεὶ, αὐτολεξεὶ, ἀμαχεὶ, αὐτοψεί. Ὅταν δὲ τὸ ΕΙ συλλαβίζεται μὲ ἄλλο σύμφωνον παρὰ τὰ εἰρημένα, γράφονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ τοῦ Ι.

Τὰ εἰς ΟΝ διὰ τοῦ Ο· πλὴν τοῦ ἐμποδὼν, χρεὼν, διὰ τοῦ Ω.